

VOIESOE SI VEI PUTEA

PE ANU — CAPITALA	LEI N.	DISTRICTE	LEI N.
PE SEER LUNI	48	58	29
PE TREI LUNI	12	15	
EUA LUNA	5	6	

UNU BEMPLARU 24 BANI
PENTRU PAHIS PE TRIMESTRU PR. 20.
PENTRU AUSTRIA . . . FIOR. 10 VAL. AUST.

ROMANULU

Articolele trâmise si nepublicate se voru arde. — Redactoru raspundetoru Eugeniu Carada.

LUMINEZA-TE SI VEI FI

PENTRU ABONAMENTE, ANONCIURI SI RECLAME A SE ADRESA IN BUCURECI, LA ADMINISTRATIUNEA ZIARTEI
IN DISTRICTE LA CORRESPONDINTII DIARIULUI SI
PRIN POSTA. — LA PARIS LA D. DARRAS-BALLEGRAN
RUE DE L'ANCIENNE COMEDIE NO. 5.
A NUNCIURILE
LINIA DE 30 LITERE . . . 40 BANI
INSERTIURI SI RECLAME, LINIA . . . 2 LEI NOU

Din cauza serbatorii de azi diariul nu va esi Duminica.

SERVITIU TELEGRAFICU ALU ROMANULUI.

BELGRAD, 30 Iuliu. Sa publicat cu solemnitate Beratul Sultanului pentru recunoscerea lui Milan, ca principe al Serbiei. Reginta, mulamindu delegatului Porcei, a declarat ca Milan, va fi supus leale catre Suzeranu si va pastra cu gelosia drepturile nationale

Bucuresci 31 Cuptoru.

Nu are cel mai mic merit guvernul aptuale, ne dicea in luna trecuta organul fostilor Senatori, nici in privinta postelor, nici in privinta juridictiunii consularie. Meritul, dicea Terra, este al guvernului trecut, precum se pote constata prin voluminoasele corespondente ce sunt in Ministeriul afacerilor straine.

In privinta postelor, ne aflam deja in facia unui fapt implinit, si de la 1 Ianuaru viitoru, serviciul postei austriace in Romania va inceta, precum a si nceatati deja serviciul postei rusesci.

In cea-a ce satinge de juridictiunea consularie, incepem prin a aduce aminte ca Ministeriul aptuale, si el si numai el din tote ministerele cate avuram, a anuntiat ca arhivele si dosarele Ministeriului sunt deschise nu numai tuturor deputatilor ci si tuturor diazistilor. Acestu fapt, fara esemplu in Romania, si putem dice in tote ferele, este prin el insu-si d'ajunsu pentru a dovedi sinceritatea cu care lucreza Ministeriul aptuale si credinta cea tare ce are el in libertate si in opiniunea publica.

Vedendu afirmarile diariul Terra, in privinta corespondentei voluminoase in afacerea juridictiunii consularie, cercetaram in Arhivele Ministeriului afacerilor straine — deschise, mai repetim tuturor diazistilor — si nu gasiram nici macaru un simplu dosiaru in acestu mare cesiune. Totu ce gasiram sunt, pe ici pe colo, mestecate cu cereri corinzi de alta natura, vre trei mijlocuri forte palide, pe lenga ambasadurii din Constantinopole, facute prin agentia romana d'acolo, si cari n'au optinutu nici chiaru raspunsuri satisfactorie. Se observam anca, pentru cei de la Terra, ca chiaru aceste mijlocuri au fostu facute in cursul anilor 1861—62. Asia daru, afirmarile protivnicilor nostri, fiindu in acesta ca n' toate, pe deplin ne-

FOITIA ROMANULUI

ION DE CHAZOL.

PARTEA A TREIA.

XV.

Nu me void incerca a descrie desordinea ideilor mele candu plecau de la Sir Clarence. Eramu sfarmatu de rejnerea ce trebuise semi impunu pentru a ramanea linistitu sa nu schimba astu convorbire intru provocare violente de rivalu la rivalu. Ideia a Viergia putea semi fi luata imi surprinca spiritul ca u nenorocire nepreveduta. Venisem la Sir Clarence cu convingerea ca destainurile pe cari eramu se lo facu voru nimici cu totul proiectele lui, si eu a mirare adncă si eu a umilire tainica nu gasisem la dnasul de catu un simjimentu de

adeverate, se punem aci suptu ochii cititorilor nostri, urmatoarea relatieune ce o gasim in Memorial Diplomatique de la 23 Iuliu 1868:

„Din erore Internationale anuntia ca d. Dimitrie Bratianu a plecat din Paris fara fi capatat desființarea juridictiunii consularie, pe care venise sa cere.

„Maș anteu vom dice ca trimisul romanu este anca la Paris, de unde se pregatesce a pleca zilele aste la London, apoi, fiindu ca obiectul misiunii lui intereseza pe tote puterile garanți semnatorie ale tratatului de Paris din 30 martiu 1856, desființarea juridictiunii consularie trebe se fia prealabile otarita intre tote mai nainte ca una sau alta din aceste puteri se ie u otarire in astu privinta.

„Daca este u țera in care este cu putinta a se sovrași u asemenea reformu fara compromite interesurile strainilor, acea țera este necontestabile Romania, a carei legislatiune e copiatu dupa aceea a natiunilor celor mai civilizate.

„Amu spusu deja ca Rusia a manifestatu intru un modu spontanu intențunea de desființarea juridictiunii consularie in Principate. D. Dimitrie Bratianu, in timpul sederei se la Viena a pututu constata aceleasi intențuni bine-voitore din partea cabinetului Austriacu.

„Simpatiile pe cari Francia le-a aratau totu d'rupa României, na lasa nici u ndouela ca, departe de a impiedica, cabinetul de la Tuilerie ajutu obiectul misiunii d-lui D. Bratianu, daca acesta va parveni, cumu totu face a se crede, concursul Englierei, pe care e insarcinat asemenea alu cere. Amu vedutu de curendu pe lordu Stanley primindu cu favore proiectul unei asemenea reforme in Egiptu; cu astu mai multu daru ministrul englesu va trebui se sprijine implinirea unui asemenea proiectu intru un Statu unde nu existe nici una din piedicile cari ar ma putea-o, ințarjia intru țera musulmana.

In revista politica de ieri puse ramu suptu ochii publicului depeșia particulara a diariul Terra despre cea-a ce dupa densa dice de noi diariul La Patrie si articolul disul diariu in intregul se, șastu-felu ori-cine a pututu vede cumu, pentru cele din afara ca si pentru cele din intru, relatarile ce da organul fostilor Senatori, se, dupa noulu titulu ce sa datu insu-si, diariul isolatu de natiune, sunt unele neadeverate șalte cu totul pe dosu de cea-a ce este in realitate. Adu avem se maș punem suptu ochii publicului urmatoarele linie din diariul isolatu:

„Augustulu caltoru (principele Napoleone), ar fi disu: — Resbelulu Crimei a fostu zadarnicu și trebe re nceputu.” — Șacesta diariul iso-

orgoliu ca putea indrepta nedreptatea sortei Viergie. Acumu insa nu maș puteam sta la ndouela dupa u declarare atatu de sinceră. Spusei marchisei cuvintele lui Sir Clarence, șapoi me dusei in parc pentru a linisi sbuciumarea mea. Ua cugetare mi turbura spiritulu, me intrebam care era nebulu, sir Clarence se eu. Pentru antea data me ciocnamu cu realitatea acestei situatie stranie, asupra carei-a apasa fara voiemu amintirea trecutului; pentru antea data eramu constrinsu a nu vedea in Viergia pe fata Mariasei. Cereroa lui sir Clarence facu duu data pe astu fatu pe care o intalnismu in sdrențe și pe care Marulas voise se mi-o dea, duu potrivu cu Genevieu . . . Viergia se putea lua de nevasta! . . . Si ce iubeam, putusem se me credu iubit, și respinsesem acestu amoru care mi se oferise in totu paslunea sea natu!

latu dice ca este la adresa României și ca este pentru Romania, nu maș fiindu ca este la putere d. Ion Bratianu eru nu d. Carp. Ei bine; pe lenga articolul de fond, reprodușu ieri din La Patrie, se punem aci ca raspunsu, cate-va linie din corespondinta din Constantinopole a diariul Le Constitutionnel din 17 Iuliu:

„Principele a luat cu dnasul, din scurta-i sedere in Romania, cele maș bune suvenire. Elu n'a gasitu nici urma unei agitari, și din contra a pututu vede tote autoritatile puse seriosu la lucru spre a ntari ordinea alta data atatu de sguduita de spiritulu de parti.

„Dispositiunile spiritelor sunt in genere forte liniscite și nu trebe se se dea insemnate sciriloru neodinitorie respndite prin unele diarie.

„Acele sciri n'au atinsu in nimicu autoritatea principelui, care cresce necontenitu cu fia-care lucrare prin care areta anifiativă și energi. Senatululu, incercandu-se a contracara cea-a ce numia „inovațiune periculoșă” a caloru ferate, a fostu disolvatu, și Romania a avea in sfirsitu cai ferate.”

Multe avemu de semnatu in acestu privinta daru ne lipsesce cu totul spaciulu, siliti fiindu adu a da locu unei epistole a d-lui Ion Manu, pe care o publicam fara nici unu comentariu, și unei dari de semu a Monitorulu in privinta afacerii Bulgarilor, speram ca ambele aceste articole voru mulami pe cei de la diariul isolatu de natiune.

Nu putemu insa, spre alu putea mulamii pe deplin, se nu facem cunoscutu, și totu fara raspunde, ca numerulu se de azi dice:

„Despre finantie, intrebați pe creditorii Statulu. Duceți-ve la visteria se vedeți cumu se platescu mandatele? Guvernulu (aptuale) a inngiatu cea ma mare parte a celorlalte resurse, precum vmiile, salinele, domeniile, ș. c. l.”

Suptu guvernulu aptuale mandatele sau depreciatu fiindu ca nu se platescu!!! Suptu guvernulu aptuale sau inngiatu, sau emanetatu vmiile, salinele, domeniile, ș. c. l.!!!

Eca cumu curge adeverulu din gura celor cari marturescu insi ca suntu isolatu, adica pe romanesce, pustii de natiune.

La 7—19 Iuliu, guvernulu fu informatu de agintii sei administrativi ca, unu numeru ee vruu 150 Bulgari, trecusera Dunarea de la Petrosani in Turcia, pe u barca ce ve-

A doua zi nu veniu decatu taritu la Morniere. Candu sosiu aflau ca sir Clarence plecase. La celu d'antelu cuventu alu matusei mele ințelesu ca spusese totu Viergie. O intrebați cu privirea și ea mi facu unu semnu de discrețiune.

Speru ca lucrarile voru merge bine, adause ea cu jumatate voce, surjenduu.

Primiulu astu lovituru dreptu in animu, insa avutu destula putere pentru a me ascunde. Viergia era la claviru cu Genevieu, și lua u lețune de musică. Creșutu a vedea pe facia iei u strălucire de fericire neobiciuita. Ochiu mai intelnira pe al iei, și surprinseu intrinșu u lucrare sumbru și străbătore care me potrunse pina la animu. Simțulu ca n' acestu fulgeru ca scruta adncimea ganduriloru mele. Unu surisu de mila aluneca pe buzele iei. Dupu unu momentu, matușia mea se duse se se aședu

nise de la Giurgiu, și ca ore-care agitațiune exista intre Bulgari ocupati in țera la lucrarile agricole se la acelea ale drumulu de feru. Ordinul sa datu indatu la tote autoritatile civili și militari, de pe marginea Dunarei, ca se fia cu cea ma mare priveghere, se oprasca ori-ce repoziție a unor asemenea fapte, și totu-dua-data se caute și se urmarsca cu stăruința pe instigatorii mișcării și pe organizatorii celei cari se strecurase de la Petrosani peste Dunarea. D. majoru Lipoianu fu trimis, cu instrucțiuni severe, la facia loculu, totu dorobanțimea județelor de margine fu concentrata, gurdele de grăniceri furu indouite, patrul numerose puse pe totu lungulu termulu Dunarei, doue escadrone de dorobanți furu trimise la Alexandria, pe langa alte doue escadrone de cavalerie ce se aflau deja concentrate la Zimnicea, u compania de infanteria fu spedita la Giurgiu, și insu-si D. ministru de interne, merse la acestu din urma punctu, ca se se asigure despre caracterulu agitaciunii. Ua anchetu administrativu și judiciar se inepu indatu. Deslășirile ce ea a datu pina acum sunt urmatoarele:

D. Coloni, arendașulu moșiei Petrosani, a domnulu Stirbei, suptu cuventu ca i se dedese acum catu-va timpu focu la nise clai de pae ce avea pe moșie, puse spre pazu in giurul granelor se, unu numeru ore-care de Bulgari ce servau la acelu arendașu ca lucratori. Lengă granelile d-lui Coloni se afla u padure, desu, care se intinde pina spre Dunarea, unde se invocesce cu nise balii acoperite cu trestie și rogozu, forte inalte. Pe langa acei pazitori, graci localitatilor cari le permitea a se strecura fara a fi vedutu; in noptea ce precesse trecerea, se adunara, in totulu vruu 150 de Bulgari la Petrosani, unde deja fusesera aduse vrua optu se dege ladi cu arme și munițiuni, ale caroru scanduri desfacute sau gasitu in patulele d-lui Coloni, u barca inchiriata la Giurgiu, venise acolo; Bulgarii armași se imbarcaru in timpul noptii și ascunși de unu mare cortu de panza ce-i opria de a fi vedutu de pe termu, suira Dunarea pina la u insula, d'aci, in noptea de 6 spre 7 Iuliu, ei trecu pe pamintulu turcescu.

Pe langa scandurile lașilor de arme, cari purtau etichete de diferite marfuri la adresa maș multoru comercianți bulgari și nemți, sau gasitu la d. Coloni nise proclamațiuni in limba bulgaru.

D. Coloni și fratele se sunt arestati; sau arestatu asemenea capitanulu batelulu care este grecu, unu bulgaru care inchiria barca și unu altu bulgaru care este venit de vre u 15 zile in țera și ale carei mișcari au inspiratu banueli. Capitanulu și inchiriatorul batelulu au datu ore-cari lamuriri asupra trecerii și asupra persoanelor ce au inngiatu batelulu. In urma acestoru declarari sau facutu maș multe perchișțiuni domiciliare și arestari in Vlașca, Teleorman și Bucuresci.

In primele momente, spre a sci care era gravitatea cesiunii și a se descoperi tote ramurile acestei afaceri, sau facutu asemenea perchișțiuni și la maș multe persoane de origine bulgaru, forte bine puse in societatea noștra; nu sa gasitu insa nimic la densele.

Din cele descoperite pina acumu rezultu ca mișcarea a fostu opera fostilor membri ai legiunii bulgare din Serbia, licențiatu acumu cate-va luni, și din cari vruu 200 au venit in Romania, mergendu in maș multe

suptu umbrarulu de dinaintea castelulu, o urmau.

— Ei bine! fi disei ce sa petrocutu cu sir Clarence?

— Nimicu, imi raspunde ea. Pentru a feri pe Viergia de ncurcatura salușariloru de adio, elu și a luat giua buna ieri sera, cumu o se, spunduu ca va pleca azi in giua. Candu me sculașu, mi sa datu u micu scrisore de mulamire din partei.

— Ai vorbitu Viergie?

— Da, șaci era afacerea principale. Intre noi vorbindu, mi se pare ca ea ghicise simjimentele lui sir Clarence.

— Și . . . ce-a gisu ea?

— O! amu avutu u lungu conferința. N' am venit directu la pozițiunea cea adeverata. Am intrebatu-o maș anteu cu destula indiferința ce cugeta despre junele veru alu Genevieu. Sci ca e cambu anevoie da citi

districte spre a cauta de lucru, și a catoru va Bulgari esaltați, stabiliți maș dinainte in țera. Instrucțiunea se urmaza.

Treceroa Dunarii este cu totul oprita bulgarilor, și chiaru cei ce au pasporturi regulate nu potu trece de catu in cate-va porturi anume determinate și in numeru de celu multu trei duu-data, spre a se putea priveghera și controla, atatu pe termulu stingu catu și pe celu dreptu. Bulgarii fara capetiu sunt trimisi la lucru in districtele de munte sub privegherea autoritatiloru. Tote masurele sau luat spre a opri ori-ce aglomerare și guvernulu este hotaritu a procede cu energie contra tuturoru acelor ce sar cerca a compromite neutralitatea teritoriulu romanu. Decu Romania este dispusa a oferi ospitalitatea tuturilor persoanelor ce vinu a o capata pe pamintulu se, ea nu pote insa, in nici unu casu, suferi uneltiri de natura a o compromite, și, guvernulu va fi, cu pãrere de reu nevoitu a usa de mijlo-ele coercitive contra unor asemenea uneltiri.

(Monitorulu) (Comunicatu).

PROFESIUNEA DE AVOCATU.

Profesiunea de avocat este cea maș cautata la noi, fiindu ca fostu și va fi anca, pentru trei patru ani, cea maș producatorie. Se ne fia insa iertatu a spune ca, dupa noi, pușini au ințelesu pe deplinu acestu profesiune și d'acea-a ea fu cautata, in genere vorbindu, numai fiindu ca era forte producatorie, și publiculu sa facutu despre densa u ideia defavorabile și greșita. Astu d' a venit credemu timpul se vorbim și despre acestu profesiune, se ne implinim și in acestu punctu datoru, spunduu ce este și ce trebe se fia.

Profesiunea de avocat este u nobile profesiune; este frumosu și totu duu data forte dulce pentru unu omu d' a apara pe celu nevinovat, d' a scapa onorea, libertatea se a-verei, și chiaru d' a indulci, in unele casuri, asprimea justitiei.

Avemu in Romania, ca n' tote natiunile latine, ca in Francia, Italia, Spania, Portugalia u mare inlesnire a cuvintulu, ș' u fineția particularie d' a percepe tote partile, d' a atrevedea tote amenuntele unei cesiunii, se ale unei afaceri. Insa, tocmai acestu inlesnire este u ispită spre a abusa de darurile precioase ce ne a datu natura; și d'acea-a veduram adese avocați cari consimtu a pune talentulu loru in serviciulu cauzelor celor maș rele, și triumfandu une-ori contra dreptulu și contra dreptatii; și d'aci provine unu reu intreit, și pentru adversariulu ce pe nedreptu filu facem d' a perde, și pentru societate in care jicim adeveratele principie de moralitate și pentru insu-si avocați cari ajunge pe nesimpțite

in astu animu pucinu camu inchisa. Cu tote aste, dupa opiniunea forte buna ce arc despre disulu, ințelesu celu pucinu catu avea n mare simpatie deja, cea-a ce este unu semn bun. Dupu ce vedutu acesta, intorseu vorba și i vorbitu de viitorulu iei, de dorința mea d' a vedea fericitu, asigurandu-o ca voiamu sa lasu liberu d' a alegu dupa anima iei; șapoi ajunseu ai face cunoscuta cererea lui sir Clarence. . . . Atunci dacai fi vedutu mirarea, emoțiunea n care o arunca acestu sir . . . Ma cerutu, pe mine! . . . a strigatu ea. Sar fi gisu ca nu putea crede.

— Știu iubesce, disei cu animu rinșu, ș' a primitu?

— O! n' am silitu-o se se otarsca, din contra i-am gisu ca doram u ș' intrebe simjimentele maș nainte d' am raspunde; insa dupa revarsarea veseliei iei am pututu presimpți carei va fi otarirea.

a-și suci și conștiință și înșăși rațiunea.

Unu avocat francez, din cel mai renumit, d. Lachaud, în debutul carierei sale de avocat, dăcea într'un salon; — „Avocatul este cuvântul dat acuzatului; n'am a spune cea ce cugetă, daru cea ce ar dice acuzatul, de ar avea darul cuvântului.”

Maistrul, (cum se dice în Franca avocaților) maistrul Lachaud a pus în practică această definițiune, și a dobândit și avere, și reputațiune, daru numai atât; el n'a dobândit și cea considerațiune superioară ce n'o căștigă de cât talentul pus numai în serviciul binelui. Unu din avocații noștri, mergându foarte jun în străinătate și pe d'ua parte atrași de renumele și averea unor asemenea maistrilor, eră pe d'alta de suflarea epocii, care a fost în multe țere conformă cu sfatul ce da fiului se lordul Chesterfeld: „fă banii fiului meu, în mod onest de vei putea, daru fă banii,“ au fost firese atrași de corințe și n'au mai auzit și replica ce acum 25 de ani a dat maistrul Lachaud, unul din junii se colegi: — „dac'ar fi astu-fel avocatul n'ar mai fi de cât unu felu de olanu alu unu canalu care respinde apele, curate se curate, astu-fel cum îi vinu. Avocatul, mai înainte de toate, are unu suflet și conștiință, fără de cari cu totu talentul se n'ar putea fistimată.”

Da, avocatul este acuzatul vorbindu, însă fără orbirile intereselor personali și fără vîrtejurile unei pasiuni ce mai totu deuna nu fine sémă nici de fermitate legii, nici de drepturile altui-a, nici chiaru de conștiință. Acelu-a însă ce este chemat la suprema onore d'a vorbi pentru altu în facia justiției, trebuie mai înainte de toate se fi pe deplin pătrunsu de simplității echității și de respectul prescripțiilor legale. Nu vom merge pînă dice că avocatul trebuie se refuze asolutu apărarea celui ce n'are dreptate. Mai înteu în afacerile criminale nimene nu pôte fi judecatu fără a fi apăratu de oficiu și după desemnarea tribunalului; și chiaru în afacerile civile sunt adese părți ale procesului ce pôte fi pledate în favoarea celui care în totale n'are dreptate. Vom susține însă cu avîngere că avocatul nu trebuie cu nici unu prețu să se altereze faptele nici se le dea false interpretări, nici se închine, cându la drepta când la stînga articlu legii, după interesul d'ilei. Într'altu-fel, cum d'iserăm, spiritul publicu se obișnușese a considera cu indiferență binele și reul, a nu mai pune căstigul se perderea unu procesu de cât în dibăcia cuvântului, a meprisa legea ce astu-fel nu mai protege pe nimene, șatune, cumu ori cine înfelege, societatea cea-a în care nimine nu mai știe ce este și ce nu

este în adevăr dreptu, a pornit și foarte răpede pe priporul peirii.

Șacestu reu este și mai mare pentru națiune jună în care totu este de făcutu și care n'a trăit încă. Într'ua asemenea națiune uă datoriă mare și îndovită este impusă tuturor celor cari au uă educațiune superioară; ei sunt aci nu numai înveștiți cu datoria fraților mai mari, ci au încă a îndeplini și datoria de educatori publici. Ei datoreshu socotela Patriei, ca mamei comune, de progresul se de viciile junilor frați, adică alu celor cari n'au fost încă chemați la acea și beneficie de instrucțiune și de lumină.

Adeverata temelă a unu Statu este justiția: se pôte dice că Statul cel mai civilizat este acelu-a în care justiția este dată cu mai multă esapitate. Mai deună-dî semnalarăm însemnătatea instituțiunii juraților, fiindu că printr'insa poporul împlinesce d'a dreptul funcțiunea de judecator; depinde multu de barou d'a face ca desvoltagea acestei mari instituțiunii se se facă mai răpede și mai bine. Pucinu foarte pucinu de vomu cugeta, ne vomu convinge cu toții, avocați și publici, că în România avocații nu pôte, fără a face unu mare reu țerei, se-și permită cea-a ce unu avocaț își permit în națiunile cele betrane în civilizațiune; căci în țerele cele noi, totu trebuie se concure spre a ntemeia Statul pe amorea binelui, și pe respectul dreptului fiă căruia. Nicăire, ca la națiunile cele june, nu este mai neapărată legalitatea; supunerea scrupulosă la lege este totu atât de salutarie pentru națiunile cele june, câtu este pentru copii stricta supunere la părinți.

Ei bine; cu mâna pe conștiință, putem ore susține că în facia tribunalelor noastre, unu din avocații noștri nu uita această datoriă și nu-și face adese uă jucăria din elocința lor, puindu cu atât mai multă vanitate d'a învinge cu câtu cauza este mai detestabilă!

Sunt puține zile de cându jurații aveau a se pronunța asupra unu procesu de insultă în contra Domnitorului. Primim că era legitime ca avocatul se se silască a achita pe cliintele se; datoria lui însă era d'a degagia faptul de persoană, și disculpându pe cliintele se, se cu autore se cu complice, se nu uita d'a pune în mare lumină dreptul și legea, dreptatea și ecitatea, respectul familiei, și neviolabilitatea constituțională a Domnitorului. Nu ni s'a spusu c'acesta ar fi fostu marea și principu la preocupare a junelu avocați care a luat cuvântul în această tristă și durerosă afacere. Se fi bine înfelesu și constatatu că nu presupunem onoratu d. Daniilenu, cea mai mică voință d'a disculpa pe cei cari aru comite asemenea delictu, daru ne luăm libertatea a atrage atențiunea domniei se și a tuturor avocaților asupra a-

cestui punctu: elocința nu perde nici udată mergendu de mână cu ecitatea; respectul legii și patriotismul, de care nici udată unu omu nu se pôte despărți în exercitiul nici unei profesiuni, reală talentul, îndecese meritul indivizilor și n'ăresce națiunea se.

Într'ua altă afacere — căci voim a vorbi numai de cele mai recentu, și cari prin urmare sunt în memoria tuturor — venită eră nainte juraților, avocatul a convinsu pe omenii întregi și drept ce știe și legea i-a investit timpurariu cu rolul d'a fi interpretul conștiinței publice, și a dobândit acitarea; în plederea se însă a uitatu d'a înțeri șasupra spiritului națiunii.

Procesul de care vorbim este acelu-a alu d-lui Poppovitz, medicul de la Călărași acuzatu d'a fi luat parte la turburările ce s'au făcutu acolo în contra Israelților și d'a fi declarat ca medicu că după densul copilul ar fi murit din cauză de sustragere de sânge de către Evrei. Negreșit cumu medicu care suptu-șemă asemenea dechiarări nu prea dă dovadă de știință, și lasă se se presupue mobile de ură, de interesu și cel mai pucinu de frică. Avocatul se l'a scăpatu și nu d'acesta voim a vorbi. Se respândise sgomotul că maistrul Pascal, apărându pe acuzatu, ar fi afirmat existința unor secte israelite cari aru fi comițendu această infamă crimă. Precumu eram datori am luat informări, și ca se fimu și mai sicuri am avut recursu la însuși D. A. Pascal.

Amu fostu fericiți a constata că maistrul Pascal nu s'a fostu făcutu editorele respunșor alu acestei vechi calomnie, atât de periculoasă și pentru Israelți și pentru uă națiune mândră de justiția și de toleranța se religioasă. Cumu însă nu este fum fără focu, este adevăratu că maistrul Pascal a lăsat a se nfelege c'acele sgomote aru pôte fi adeverate.

Maistrul Pascal, ca apărător alu d-lui Poppovitz avea dreptul d'a aduce aminte existința acestei prejudecăți poporarie pentru a trage dintr'insa împrejurări ușurătoare pentru cliintele se; daru avea totu d'ua-dată datoria d'a combate acea prejudecată, căci astu-fel numai ideile cele sănătoșe se nărescu în conștiința generale.

Cea-a ce avocatul n'a făcutu în acea zi, daru cea-a ce, suntemu convins, nu va mai uita în viitoru d'a o face, felu celu pucinu deșertat de D. procurator general se de D. președinte, ne vomu încerca s'o facem uă aș, noi ca diarist și mai sicuri că vomu fi aprobați de maistrul Pascal. Incepem daru prin a repeși, cea-a ce n'alte impregiurări amu disu în privința acestui nenorocit subiectu, — căci nu trebuie se se sfim d'a repeși avisurile pe câtu râtecirea existe, și a nu uita că

Voltaire ne-a disu că cea mai bună figură de retorică este repetițiunea — începem prin a reține că nu este calomnie mai odiosă ca cea-a ce n' timp de seclii a fost întrebunțată contra Israelților în privința sângelui, fără uita c'acesta acuzare s'a făcutu la începutul cristianismului și contra creștinilor.

În evul de mișlocu găsimu chiaru Papi oprindu d'a se mai acuză Israelții d'acesta crimă, notându că scripșurile lor le inspiră atăta orore de sânge, în câtu îi opresce chiaru d'a se servi cu sângele dobitoșelor. În zilele noastre unu Ukas alu Imperatului Nicolae alu Rusiei, a renouit acea-a și poprire, dechiarându de calomniatore pe ori cine șar permite această calomnie.

Vomu cita însă uă prescripțiune însemnată dintr'ua constituțiune acordată Israelților de către regele Poloniei Casimir celu Mare. Acea cartă este de la 1334 și dice în art. 31: — Ori ce Israelitu va fi dovedit de crima d'a se servi cu sânge uman, după mărturirea a trei creștini și a trei evrei, va fi supus la cutare pedepsă; însă, cându nu se va dovedi acuzarea, pitorul va fi supus la acea-a și pedepsă, ca calomniatore.

Unu secul în urmă acea-a și cartă fu renouit de Casimir Jagellon.

Nimicu mai înțeleptu de câtu acestu articlu spre a curma în anima creștinilor această prejudecată contra Israelților.

Cea-a ce altă dată dechiară și făcea regu, pentru îmbunătășirea morale și materiale a glotelor, astu-și este datoria omenilor luminați d'a o face; ministrul priu circularele se, deputatul prin discursuri, diaristul prin penă și avocații prin puterea cuvântului.

Și ca se sfirșim acestu articlu precumu lam începutu, dicem că avocatul redicându-se astu-fel la înnășimea justiției va nobile profesione se, va curăți de ori ce râteciri opiniunea publică și va contribui astu-fel a ntemeia, cu cea mai deplină tăria, respectul pentru jurații și pentru curțile și tribunale României.

Domniei-sele D-lui C. A. Rosett.

Domnule Redactor,

Este căta-va vreme de cându, în fi-care fiia a jurnalului domniei Voștre, persona mea face obiectul unu articlu, une-ori acuzându-mă, alte-ori criticându-mă, se atribuindumi diferite aspirațiuni, după diferite cotidene inspirațiuni în care vaș aflatu, spre a indispoa în contra mea pe alegători.

Domnia Voștră știe, domnule meu, precumu știe totă țera, că eu sunt unu personaj alu trecutului; se știe asemenea că, într'unu cursu de trei-șeci de ani, amu ocupat mai multe funcțiuni în patria mea, și că, unele dintr'insele fiindu din cele mai nalte, a trebuit se fi și omu politicu, și să luptu în contra a diferite evenimente politice, foarte grele, ce se apăr drepturile ței.

Facia iei strălucia ca inspirată. Ar fi disu cine-va că eră nise raze mândre aruncate de toate veseliele orgoliului, ale intusiasmului, ale speranței. Erămu uimitu de privilegiu iei, și cugetam c'o rânșim prea cu crușime pentru a mai putea spera ce-va de a densa. Într'unu momentu, cându treceam printr'ua poiană, gășiram uă dată drumul închis de nise arbori tăiați.

Se șarim Genevievo! dize Viergia.

O! nu, e cu neputință, respunse Genevieva, amazonele noastre se voru agăla în crăci.

Ei! frișo. Uite ai se voși cătu e de lesne!

Nu, nu! nu șari, disolu cu viociune.

Esc! liberu d'a nu mă urma, respunse ea depărțându-se pentru ași putea răpedi calul.

Deja își strângea frênele. Spăimântat uă

rei, amenințate de diferite persecuțiuni după acele vremi.

Prin urmare; în arhivele tuturor ministerielor, sunt diferite acte ale mele, cari nu se pôte ascunde, și bune se reledu voru fi, ele au se slujesc udată, de basă posterității, pentru istoria țerei noastre, ele sunt d'era, domnule meu, cari au se formeze într'ua vreme. fidelă fotografia a fiă-căru personaj, a tuturor generațiilorlor.

Convinsu d'era de acestu adevăr, amu socotit de prisos a mă preocupa de câte alu pututu dice, ori domnia-voștră, se ori-cine în contra mea, și amu așteptat în liniște sufragiul alegătorilor, fiindu siguru că, cei cari mă cunoscu nu se voru lăsa a fi amăgiți de simple acuzări, provenite din divergențe de opinii politice, astu-fel d'era fui fericitu în două rânduri a dobândi voturile alegătorilor mei mai în unanimitate, și putu se ve probezu că aș fostu în erore, când vaș permis a dice că sunt deprinsu a fi respinsu de națiune; fără a specifica și casul cându, și pentru ce. Acumu în fiia de la 15—16 Iuliu, plecându-ve a vorbi de fermitatea caracterului meu, adăgați că, căci m'au alesu represintante alu lor, au votat pentru politica ce amu urmatu la 11 Ianu 1848, și pentru Caimacamul de la 1849. Prin această d'era adăgare, domnule meu, mai pus în necesitate a face profesia mea de credință, asupra politicei mele din amendou aceste epocuri, ce se nu lasu a plana vre-ore că pôte au fostu condamnabilă, ca trădătoare a țerei, precumu pôte și domnie-voștre ve place a crede.

La 1848, domnule meu, mă aflam, precumu știeți. Agă, chemat adică de lege, a executa ordinele guvernului de atunci, care guverna țera după Regulamentu, (legea țerei atunci în vigore). Cându amu fostu numit în această funcțiune, făcusem jurământu a fi credinciosu acestei legi, prin urmare nimicu, speru, nu mă pôte condamna că mi amu împlinitu sacra datoriă, de a urmări, și de a lovi pe ori cătu dumneta conspira atunci în contra legii, și voia a resturna ordinea publică, fără a se socoti la fatalele consecuente, subu care au căgutu țera în urma a celei revoluții.

Vedeți d'era, domnule meu, că politica mea de atunci, departe de a fi trădătoare, se numia a apăra țera în contra acelor ce conspira a o resturna, spre a introduce legi precipitate și subversive, ce nu emanau de la națiune, și nici erău compatibile cu poziția socială a națiunii, și pe care voia a le introduce fără a se gîndi, că nu era în stare a le statornici, în contra voinței a două mari puteri, ce pe acea vreme dispneau de desu-avele acestei țeri. Acumu se vedem c'amu făcutu ca Caimacam de la 1858—1859. Puterile au promulgat uă șar Principatelor Unite, coprină într'ua convențiune garantată de densu; dintr'ua și cu uă lege electorală restrinsă, după care avea se se alege Camera, chemată a alege pe Domn, chemat la rândul se a aplica Convențiunea și a organiza țera. După această Convențiune fui chemat la Căimăcămia de trei, spre a administra țera în interimul domniei, și a convoca colegiile electorale, spre a alege camera. Cu toate agitățunile politice și turbulente ce existau atunci, cu toate nedesusirile ce avea acea lege electorală, care se aplica atunci pentru amtea oară, cu totă mulțimea partidelor ce se lupta a face c'acare spre a se alege Domn candidatul se, Camera

imprudință atâtu de mare, mă repeșiu între lînsa și arborii căguli.

— Viergio, nu vei face astu nebunie.

— Și pentru ce mă rog? respunse ea c'und tonu marelui.

— Pentru că nuși permitu a strigatu furicodu.

La acestu cuventu ea redica cu viociune capul și mă privi în facia, mirându-se d'a primi uă ordine de la mine; apoi întelindu ochii mei, ea păli, și, întorcându-și privirea își relaxă frênele.

— Bine, te voi asculta, adaoșe ca cuă voce supărată și miscată totu d'ua-dată.

În totu restul preumblării ea numi mă apuse nici unu cuventu; prin izbucnita veseliei iei, ghiceam uă preocupare nelinșită, ce și cumu întimplarea din poiană desleptase d'ua-dată vre uă luptă în sufletul iei.

(Va urma.) Mario Uchard.

Ascultam înmărmurit. Mătușia mea făcea deja mli de proiecte, veselă de speranța unei fericire atât de neasceptată. Astă căsătorie, nesperată nu era în adevăr mângăierea chinurilor unei mame și îndouielelor se, care o salva de toate nelinșicile se și scapă blăușă Genevievo? Lady Clarence O'Brien, ori car-ar fi fostu nascerea iei, va avea unu rang în lume, uă familie, uă avere învialată. Ce schimbare neasceptată și ce vis!

A propozitiu, roluă mătușia mea, trebuie se d'ic că Viergia ma întrebău dacă estu înșășit despre această mare afacere. I-am spusu că mamă ștuită cu d'ia.

Cându lecțiunea de musică fu sfârșită, Genevievo mă dize că proiectase uă preumblare prin pădure. Căto-va momente după această oclă veneau în amazoșii. Căi erău înșăși, ploșarăm. Mi-ora cu neputință a avea uă

convorbire cu Viergia în astă preumblare; înfelesu însă după ore-cari maniere misterioșe că Genevievo era deja în confidință. Cându ajunserăm la crucea Saint-Honorat după unu galopu destul de lungu, ne oprirăm pentru a ne odini.

— Viergio, dize Genevievo ridendu, uite bine la acestu loc; sunt trei luni de cându am întelnit pe verul meu Ion de Chazol aci, în momentu cându împușcase asupra mi.

— Adeverat? roluă Viergia. În acea zi vaș reveșit? Ei bine! uite la acea tufă de la colțulu stîncei, acolo eramu ascunsă.

Probabil se esplică acestu misteru Genevievo spuindu cumu am întelnit anteu pe Viergia.

— E foarte ciudat! dize ea. Cine ar fi pututu prevedea atunci că vomu reveni la acestu locu toți trei împreună, anic cumu suntom?

Era în adevăr uă aventură straniu, șafătea evenimente ne despărțiau d'acele timpuri în câtu uitându-mă la Viergia, elegantă și marelă suptu haina își de amazonă, avu nevoie a face uă silință a amintiri mele pentru am aduce aminte de acea păzitoare de capre în zdronțele suptu cari se ascundea can acele poveste băbesci legiuia mostenitoare a unu marchisat, a unei avere imense, și care mai multu încă era feta sorei tatălui meu; însă aveam la animă unu chinu prea crudu pentru a cugeta în acea oră la straniele pedipeși ce se urmaseră. Naveam de câtu uă singură cugetare, amorul care coprinșese viața mea. Înfelegam că, totu era perdutu pentru mine dacă ea se da lui sir Clarence, și supăratu d'a o vedea veselă și animată de alogare pe cându eu eram sfășiatu d'ua tristete amară, simțiu nise vâpăi de mânie urcându-se la fruntea mea.

fu alésă fără nici unu înconvenientu, și acest adevérü nulu puteți tágădui, pentru că ați fostü alesü și domnia-vóstră, de și nu aveți atuncü tóte calitáțile căde ace lege cerea de la alesü, și acéstă cameră au fostü compusa de uá mare majoritate de bárbăți, cei mai eminenți ai țerei, și care înfáțișau tóte garanțiile prin inteligința și starea lorü. Dosarele de alegerile acestei Camere suntu în Archive, se potü compara cu acelea ale alegerilor de ađi. cândü și libertatea opiniunei, și a întrunirilorü, și a pressei, suntu chezáșuito de legi, și posteritatea va judeca în care epocă saü făcutü mai multe presiunü și ilegalitáti priu influența morala.

Dupá alegerea Camerei fiá-care sciá, domnulu meu, cá acțiunea Caimácámiei au încetátü, rezultatele alegerii și efectele posteriore le cunóșce astá-đi țera, și nu mé mai privesce pe mine a lorü respundere. Care déră actü deplorabilü seü vátámátörü intereselorü țerei, făcutü de mine ca Caimacamü la acea epocă, se póte aráta ? și în ce casü politica mea de atuncü se póte blama. spre a fi desaprobatá ?

Acumü déră cá m'amü deslúșitü în cea ce privesce politica mea din acele doue epoce, permiteți-mi, ve rogü, a ve întreba la rândulü meu, ce interesü are publicul se scie cine a votatü pentru mine, și cine contra mea? Cine póte avea dreptulü a scruta opiniunea și votulü secretü alü cui-va? Ce însemnézá intimidarea, ce adóugați cá este timpü a fi scrisü pe fruntei ceia ce crede despre lucru? și pentru ce sfársitü ați publicatü numele alegătorilorü? Nu cumü-va prin acéstă ați votü se dáți unü avertismentü funcționarilorü alegători, pentru cá vi sa párutü cá n'au votatü dupá poruncéla? Déră apoi, cine vé asiguréză cá ei au votatü pentru mine și nu contra? și de ce tráți crede cá, din cei ce credeți devotați Domniei-Vóstre, din aceia chiar vorü fi votatü unii pentru mine? și ce ați fi folositü óre, decá ați fi avutü în favorü-vé și pe acei cincü funcționari? Nu cumü-va cu acéstă putéți semü sfárimáti marea majoritate ce amü avutü? Tóte déră aceste ale mele neómeriri le lasü la apreiárea publicului. Imi remáne acumü sfársindü, a te ruga, domnulu meu, cá dupá spiritulü de imparțialitate ce vé caracteriséză, și basatü pe dorința ce ați manifestátü de a lumina publiculü, și mai vértosü cândü este vorba a cunóșce cui are se încredințese mandatulü seü, se bine-voitü a face locü acestei epistole în colónele jurnalului domniei-vóstre, sa se póta judeca în cunóșcință de caúsă, între cele ce ați scrisü și responsulü meu acéstă. Cu acéstă ocasiá, domnulu meu, mé grábescü a ve încredința despre personala stimá ce vá păstrezü, și vé rogü se primiți o cordialá strângere de mánă.

M. V. Ioan M. Manu.

1868, Iuliu 19, Bucuresci.

In darea de semá a audienței, acordată de Înálțimea Sea Domnitorulü d-lui Magazinovicü, agentü alü guvernului serbü, în România, publicatü în *Monitorulü oficialé*, din 16 ale corentei, No. 161, sa omisü a se spune cá d. agentü a avutü onóra a depune în mánale Înálțimei Sélé uá epistolá a regenței Serbiei. Printracéstă se notificá suirea pe tronü a Alteței Sélé principelui Milan Obrenovicü IV., și totü duá datá Înalta Regență, dá asigurári cá va fi fidelá tradițiunilorü lásate de Ilustrulü repausatü, principelu Miloșü, și cá va cáuta a întári și mai multü relațiunile de bună vecinátate și amiciá ce a existátü, pururea, între aceste doue popóre.

(Monitorulü).

In ședința dietei din Pesta de la 17 Iuliu dupá comunicári d. Elia Măcelariü face uá interpelațiune cátrá ministeriü.

(A vedé Nr. de ieri).

Interpelare.

I. Scie onor. ministeriü cá în Transilvania indiviđi, cari, au supscrisü pronunțiamentulü făcutü la ocasiunea maiatului de la 15 Maiü a. c. seü și laü însușitü, suntu urmáriți de organele oficiale, și dacá o așia:

II. Are de cugetü (ministeriulü) de a dispune astü-felü, încátü îndatá se încete ori-ce urmárire.

Ministru de justiția *Horváth*. Dacá mi permite onor. casá voiü respunde la interpelárea acéstă în urmátóarele: (Saudimü).

Inainte de acéstă cu vro cáte-va septemáni, onor. casá, sa făcutü aretare oficialá regimului despre împregiurarea, cá la Bláșiu în Maiü, nu seü în 14 seü 15, au fostü uá adunare politicá supțü firmá de maiatü. În adunarea acéstă saü ocupatü cu deschi-derea unü pronunțiamentü în forma de prochiamațiune, de la care prochiamațiune mi sa trámisü și mie uá copii și a carei cuprinsü protestéză contra unitáței Statului; protestéză contra legilorü din 1848 și acúsá de trádtóri pe acei deputáti románi, cari se afla aici în casa acéstă și cari dupá dónșii— au vendütü independința națiunei. (Scototü). Regimulü era departe de a dá cređeméntü deplinü aretárei acéstă și a presupusü cá cuprinsulü și espusețiunile pronunțiamentului suntu apócrife.

Așia darü, regimulü înainte de a luatü vre o măsurá, a trámisü pronunțiamentulü comunicatü în Transilvania, spre a face ceretare, și cu posta de astá-đi a sositü tocmái aretarea pe temeiulü cercetárei făcute. Acéstă însă atáta e de voluminósá, în cáttü nici so citescü namü avutü timpü piná acumü, pentru cá se fiü în stare a dá vro deslúșire on. case, asupra coprinsului detaiatü. Destulü atáta, cá regimulü n'a făcutü nici unü pasü fără de cercetare precedentá; de altmintrea, decá din cercetare se va areta, cá acele espresiu-ni se aflá în adevérü în pronunțiamentü, atuncü regimulü crede cá ar comite nepásare contra siguranței patriei, dacá ar remáne cu mánile în sínü. (Aprobare generale).

De altmintrea pe mine nu mé frapéză atátü espusețiunile pronunțiamentului cáttü și acele espresiu-ni ale d-lui interpelatoriü, cari saü auđitü în sala acéstă.

Unitatea Statului pentru noi așia e de sántá în cáttü nu este iertatü unü deputatü a ó ataca. (Aprobare viuá).

Domnulu interpelante sa véritü supțü mantaua venerátiunii și omagiului cátrá Maiestate, fără de a cugeta, cá nu póte comite cine-va vátemare mai mare faciá cu Maiestatea Sea, decátü a presupune, cá unele legi a cárorü susținere au juratü-o supțü cerulü liberü, nu voiesce a le respecta. (Aprobare și vivate).

Trágü atențiunea d-lui deputatü, cá uniunea e sántá și nevéttámabilá. (Aprobare viuá).

Legea din 1848 a lásatü numái ordinarea detaiurilorü uniunei; așia e, acéstă are se se întemple și acestei datorinți vomü și co-respunde.

Pe regimü nu l'a condusü ura cátrá celelalte naționalitáti.

Regimulü nu a pututü documenta mai multá aplecare spre împácare, decátü suferindü la guvernü și la tabla reg., celü puciniü a suferitü piná acumü, indiviđi de aceia, cari îndrásnescü a se manifesta în astü-felü de tonü. (Aprobare scototósá).

Regimulü și de aci înainte nu va fi condusü de șioptirile pasiunei; însă descopere, cá cine va îndrásni a váțema unitatea Statului, va fi tratatü de astü-felü de inimicü, cași cândü ar ataca patria cu arma.

(Telegrafulü Românü).

In ședința din 21 Iuliu d. Elia Măcelariü respunde:

La responsulü, ce onor. d. ministru alü justiției avu bunátate a dá la interpeláțiunea mea, adresatá în numele meu și consocilorü mei în 17 Iuliu a. c. cátre întregulü ministeriü magiarü regescü respundătoriü, mi-iaü voia a-mi face, în înțelesulü rezervárei dreptului meu de atuncü, declaráțiunea mai amplá urmátóarele:

Onorata casá, eu am declarátü încă vinerrea trecutá, îndatá dupá responsulü ministeriale, cá nu suntu mulțámítü cu responsulü. Dupá uá meditațiune de 4 đile, cu ajutorulü unü dicționariü magiarü, mi-amü cáscigátü convicțiunea îmbucurátóre, care mé silesce a recunóșce, cumü cá înálțulü guvernü magiarü are dreptü deplinü *din uá caúsă și n'au direcțiune*, ba, ce mai multü, sarü puté imputa uá negligența guvernului magiarü, cá nu a procesü, încă înainte de 5-6 lune, contra respectivelorü, cari precumü se preține, ar fi agitatü contra unitáței de statü. Insa protestézü cu tótá solemnitatea contra presupusiunei, cumü cá acéstü m'au deosebitü alü cugetárei mele sar puté atribui unorü amenințári și cá

Așiu avé dorá intențiunea de a revoca, prin declaráțiunea mea de mai susü *măcarü unü singurü cuvéntü din cele ce amü đisü. Nu, de óre ce pentru uá caúsă atátü de sántá și dreptá, care ó operatü vinerrea trecutá, suntu gata a sacrificá nu numái unü oficiü miserabile, ci chiarü și viața mea, în orü care momentü.* Causa adevératá și direcțiunea, pentru care și în care consimüt seü a-și consimüi cu páreerea guvernului, este, cá înálțulü guvernü e de credință, (celü puciniü, precumü amü priceputü eu responsulü onor. ministru alü justiției), cumü cá acțiunea criminala din cesțiunea sar fi intentatü din cauza unei *prochiamațiunii seü provocátiunii*, care provocáțiune ó amü vévütü și eu însu-mi la preșodiulü guberniale.

Insa, onorátá casá, lucrulü nu e așia.

Nu prochiamațiunea, ci cunoscutulü pronunțiamentü este, care lamü primitü eu și consocii mei de alü nostru, și pentru care amü interpelatü. Mé declarü déră, cá responsulü d-lui ministru, ne cumü se ne mulțámescá, ci ne-a datü încă acea convicțiune tristá, cá onor. ministru a înțelesü réü posițiunea mea și a consocilorü mei, și cá nu cunóșce coprinsulü adevératü elü pronunțiamentului din Bláșiu, póte din cauza nepri-ceperii limbii románe, seü a informațiunilorü rátecie, nu vréu se đicü malițiose.

In partea obiectivá a responsului se đice, cá *„aceia, cari au sub-scrișü pronunțiamentulü, protectéză contra unitáței de statü și acúsá cu trádere pe deputáti románi, cari seü în acéstá Camerá, și cari — dupá páreerea lorü — au trádatü independința națiunei románe.”*

Pronunțiamentulü nu coprinde nici una din aceste doue afirmațiuni, și se-mi ierte onor. ministeriü, eu respingü ca nefundate și nemeritate ori ce presupusiuni și suspecțiunári, veni-arü acele ori de unde, cumü cá noi amü fi avutü seü amü avea intențiunea d'a redica vocea nóstrá pentru apărárea ori cáruí actü, îndreptat contra unitáței de statü, și mé declarü solemnü, cá de sarü afla cine-va, care ar aciá pe Románi contra *unitáței de Statü*, avendü convingerea firmá, cá uá a-are încercare, nu va duce nici cândü la scopü, eu *lasü* declara inimicü alü națiunei románe.

Nu credü cá onor. d. ministru de justiție se fiá în stare de a produce din istoria trecutului unü casü măcarü despre acea-a, cá Românü ar fi conspiratü seü sar fi revoltatü cândü va în contra tronului și a patriei.

Iubirea de patria și credința cátre tronü a fostü și va fi totü d'aua uá virtute de cápetenie a națiunei Románe.

Voidü a fi cu mai multá cruțare faciá cu națiunea ungerescá, de cáttü cáttá a aretatü onor. ministeriü și onor. casá cu ocasiunea de deuná-đi faciá cu națiunea romána, nu voiü a mé demite la definițiunea juridicá a crimelorü de trádere de patriá și de lesa-maestate, și a areta cumü și prin ce se comitü crimele numite; atáta însă potü afirma cá aceste crime de securü nu saü comisü prin pronunțiamentulü din cesțiune, care nu e 'alta, de cáttü acea-a ce națiunea ungerescá a făcutü și tótá ocasiunea, de la 1861 piná la 1865, piná cândü nu se restituise legile din 1848, fără cá guvernulü absolutistic de atuncü se-l fi venitü măcarü în minte a se apuea de uá procedurá teroristicá.

Trecu acumü la partea subiectivá a responsului ministeriale.

Onorab. d. ministru de justiția a bine-voitü a mé acúsá, cá prin cuvéntarea mea așiu fi atacatü *unitatea de statü*, și cá așiu fi comisü crima de lesa-maestate.

Acéstá acúsare nemeritatá și nefundatá ó respinseü acum, mai în susü, și, a buna semá numái din respecte momentóșe, cari nu le voiü perde nici uádatá din vedere, mi-iaü voia a observa numái atáta, cá, arma (?) întrebunțatü în contrá-mi este cu doué tăie-șuri, din cari, d. ministru n'a avutü dreptü a íntrebunțá nici unulü nici altulü în contra mea.

și de cei oficiali, pe cari i suferé — seü celü puciniü i-au suferitü piná acumü la guvernü și la tabla reg. — încă sa făcutü amintire în responsulü ministeriale; déră cumü a venitü d. ministru la acéstă, și ce scopü a voitü a ajunge, într'adevérü, nu pricepü.

Intracéa-a, presupunendü cá numitulü d. ministru a confundatü pe cutare d. Elia Măcelariu, care e consiliariü guberniale, cu persóna mea, în neînțința de faciá e celü d'antéitü, mé simțü îndreptátiți a asicura pe d. ministru, cá d. consiliariü guberniale, Elia Măcelariu, a sciutü remáne totü d'aua credinciosü juráméntului ce l'a pusü, a sciutü respecta totü deuna legea și a se conforma cu tótá punctualitatea și promitúdeinea, și acéstă va sci-o și atuncü cândü nu va fi în calitate de oficialü.

Dérá sperü, cá voiü avé onóra a dovedü onor. ministeriü cáttü măcuréndü, cari suntu acei-a, cari nu respectéză legea și nu i se conforma; de altmintrelea și piná atuncü mi-iaü voia a observa, cá nu învidiezü pe acélü guvernü, care cercá între oficialii seü numái *suflete servile*, nici pe acei oficiali, cari servescü supțü asemenea guvernü.

(Federațiunea).

PARTEA COMUNALE.

Joi 4 Iuliu curențü, sa făcutü la ospelulü comunalü solemnitatea distribuțiunii premiilorü date din partea Municipaliității la studenți din scóla comercialé, și la elevii și elevule din scólele primare de aci, cari saü distinsü la învețáturá în cursulü anului scolarü 1867—68. Acéstá solemnitate sa începutü la amiadü printr'unü marșü triumfalü cántatü de musica legiunii 3-a, a gardei civice din capitalá. Au asistátü la dánsa d. ministru alü Instrucțiunei publice, d. Grigorie Serrurie, ca locotenentü alü Primarului și dd. Consiliariü comunalü, d. directorü alü scóleli comercialé, dd. institutoriü, și dómnele institutore ai scóleloctü primare, párinții elevilorü și elevelorü premiați sunü numerosü publicü.

D. C. S. Marcovicü, directorulü scólei comercialé a ținutü unü discursü care sa publicatü de d-sea, în mai multe exemplare tipárite precumü și prin diariul „*Románulü*.” Imediatü dupá d. Marcovicü, d. E. Becarianu, institutorele superiorü alü scólei de báieți din colórea Négrá, a ținutü din partea corpului institutorilorü discursulü urmátörü.

DISCURSÜ

Domnule primare,

Etá și acéstü anü scolaricü terminatü Acéstá đi este una din cele mai distinse pentru instrucțiune, cáci fiá-care membru alü societátiü, tresare de bucurie, vedendü pe fi lorü, dupá unü anü de studiu cu silnicia și buná conduitá, încununáți și recompensați de onor. primáriá, mama orașului Bucuresci care adesea a datü probe de interesü pentru fi inteliginți ai poporului Românü.

Scopulü instrucțiunii primárii este dá da întregéi mase a poporului elementele necesare de sciință, fără de care uá națiune nu se póte đice cá a páșitü spre civilizațiune.

Graciá Máriei Sélé, Pré iubitului nostru Domnitoré Carol I., care pe tótá điaua încuragéză instrucțiunea; faptele probeđü cu prisosü despre acéstă.

Astá-đi Românü, mai multü ca tot'd'aua, au recunoscutü importanța instrucțiunei: probá este și scóla de aduți, la care cetățenii Bucuresceni tineri și bătrani, în orele lorü de recreațiune, alergü la învețáturá ca la unü isvorü de bine-facere.

Progresulü ce sa făcutü în anulü 1867 și 1868, sa vévütü atátü de onor. d. ministru alü instrucțiunei publice, care a bine-voitü a visita scólele și a esamina însuși pe elevi la tóte obiectele dupá programü, cáttü și de d-nii membri ai onor. consiliü permanente; ambele comisiiú din partea onor. ministerü alü instrucțiunei publice și comuná, de párinți și onorabilii cetățenü cari au bine-voitü a asista la esamine. Sa pututü conlata dacá toți profsoriü își au făcutü datoria cu ceruta exactitate.

Regretü cá unü din d-nii párinți n'au profitatü de paternele consiliuri ce d-vóstre, domnule primare, ați bine-voitü a le dá în anulü expiratü totü la distribuțiunea premiilorü, cáci natü arétatü mai multü interesü în a-

nulü acesta pentru studiulü și conduita fiilorü domniei-lorü.

Numérulü totalü alü elevilorü cari au frecuentatü scólele publice primare din capitalá, suntu peste 2000 cu 35 profesori. Elevii distinși a se premia de d-vóstrá suntu 105 cáte 3 pe fiá-care clasá.

In numele profesorilorü primariü, vé esprimü via nóstrá mulțámire pentru măsura ce ați stabilitü d'a premia pe elevii silitori, fiü națiunei Románe. Totü uá-datá vé rugámü respectuosü, esprimándü a nóstrá dorința d'a grábi cládiri de localü pentru scoli, fiindü incomode cele ce se închiriezá, casü din care și legea instrucțiunei publice, nu se póte aplica în tótá întinderea ei.

Terminándü mé adresesü cátre voi, elevi veniți a primi din máná domnului primariü cununa și recompensa meritatá, după silnicia din cursulü anului și eminentulü esamenü ce ați depusü.

Siliți-vé, ca se meritați și la anulü viitorü.

Domnitorü și dómnelorü,

Se ridicámü cu toții vocea nóstrá cátre Înálțulü Creatorü.

Se lü rugámü a protege pe iubitulü nostru Domnitorü.

Tráescá Alteța Sea Carol I.

Tráescá națiunea Romána.

Superiorulü scólei publice primare de báieți din colórea Négrá,

P. E. Becarian.

La aceste discursuri, d. Serrurie a respunsü precumü urméla:

Domnitorü Profesori,

Instrucțiunea, sa đisü încă din antichitate, este eternulü strălucitorü pharü ce luminezá pe omü spre a se conduce pe calea adevérului și a virtútei. Misiunea corpului profesoralü este totü-duá-datá sublimá și seriosá: sublimá, pentru cá ea face a se desvolta inteligința sa, se cultiva ráțiunea omului; seriosá, pentru cá de la dinsa depinde formarea și nutrirea simțiméntelorü virtútoșe ale áimei omului.

D-vóstrá, d-lorü profesori, aveți fericita misiune d'a face dintr'unü copilü, unü virtuosü párlate de familie, unü cetățenü onestü și patriotü. D-vóstrá puteți mai cu eficacitate se procurați adevérata fericie societátiü umane. și Románia, scumpa nóstrá patrie comuná, și are ochii atințáti asupra d-vóstre cu vie speranță pentru viitorulü ei.

In adevérü, misiunea de profesorü este fórte trudósá; ea însă, pe lângá dulcea recompensá morale ce și aflá în propriile d-v. consciințe de cetățenü respectabili, are de sicurü, și nemurítórea vie recunoscință a societátiü umane.

Acéstü consiliü comunale darü, ca reprezentáțiune sincerá și leale a comunei Bucuresci, dupá ce sa încredințatü prin elü însuși de progresulü învețáméntului datü de d-vóstrá toți și în acéstü anü scolaricü elevilorü ce i au avutü în scóla, vino astá-đi, prin mine, a vé esprima tutulorü întințile sélé mulțámiri și a vé încredința de simțiméntulü de stimá și recunoscință ce vé păstrezá întregá comuná.

Domnitorü profesori, precumü onor. ministeriü actualé alü țerei nóstre, și mai specialmente onorabilele d. ministru alü instrucțiunei publice, nu cruțá nici unü sacrificiü posibilé pentru întinderea și ameliorarea învețáméntului în România întregá, totü astü-felü și actualulü consiliü comunale nu pregetá d'a și ímplini cu viu simțiméntü acéstá datoriá pentru comuna Bucuresci. Elü sa preocupatü încă de la instalarea sa aci, și se preocupá necontenitü, pentru construirea de localuri proprii de scóle; însă starea de nemíloce în care sa aflatá și se aflá încă comuná, este cunoscutá tutulorü. Cu tóte acéstea sperámü cá troptatü pe fiá-care anü se se póta d'aci înainte construi și localuri de scóle în fiá-care colóre din comuná.

Acumü, în fine, în acéstá đi de dulce bucurie naționale, repetándü din nou rugáciunea consiliului comunale cátre onorabili párinți de a se grábi toți se-și trámișá copii la scóla fără multá stárnuința a primáriei, se ne ímplinimü cu toții datoria nóstrá de profundá recunoscință cátre prea iubitulü nostru Domnitorü Carol I., pentru generóșele-i fapte de virtute civicá și naționale romána cu care ne stimulezá necontenitü, cátre onorabilele ministeriü actualé care-lü secundesá neîncetátü cu sinceritate évidentá pe calea adevératului bine alü Romániei întregi.

Se tráescá Románia!

Se tráescá prea iubitulü nostru Domnitorü, Carol I!

Se tráescá ministerulü actualé!

P. primariü, Gr. P. Serrurie.

Dupá ce a terminatü d. locotenentü alü primarului, d. ministru alü instrucțiunii publice a restitütü cáte-va cuvinte asupra instrucțiunii

primare și a îngrijirilor ce-i dă Municipalitatea, mama orașului. Aceste cuvinte foarte bine simțite, au fost primite cu entuziasm din partea asistenților.

După acesta, s-a început de d. Primar distribuția premiilor mai întâi studenților din școala comercială, apoi băcilor din școlile primare, dându-se la cei d'antăi cărți și obiecte de studiu, la cei din urmă asemenea cărți și obiecte de studiu și, la 60 dintr'înși mai serios materii pentru vestimenta. Când a venit rândul premianților din școala sucursală No. 1, din colorea Galbenă, al cărui institutore este d. Christache Ioanin, acestu domn a cerut și i s'a acordat permisunea se puie căi-va băci din școala a declara câte-va versuri. Băcișii, înaintându, se înșirară de frontu înaintea d-lui ministru, a d-lui locotenent alu primarului și a d-lor consilieri ai comunei, purtându fiecare unu micu drapelu cu tricolorul național, și declarară într'unu modu ce face onore și lor și profesorelor lor, versurile următoare din poesile d-lui G. Tăutu:

Traian, a le căru brația Pe toți Dacii au repusă, Cu-a lui voce m-au dăsu mie: „Acestu Jocu incantătoru „De agumă etiă p'lu dan ție „Ca se-mi fi moștenitoru: „Și ori cătu, timpu Român vei fi, „Nu te teme că 'i peri!“

De asta daru coela in lumea Totu deuna me mândrescu Cu-a mea limbă, cu-alu meu nume Și cu țera-mi ce iubescu! De-asta daru pucinu imi pasă De Osman și de Tatar, Ce, cându vinu și cându mē lasă, Cându m'arintu de la otarū:

„Ori cătu timpu Românū voi fi, „Nu mē temū că voi peri!“

Inamicii mei d'afară Ce cu pismă mē privesc. Inami ii mei din țera Cari fraji mi se numesc, In zadarū își punu silința Cu unu zelū înlăcărătū Se m'abată din credința Care-mi dăce nencetată:

„Ori cătu timpu Românū vei fi, „Nu te teme că 'i peri!“

Cându la cōpsă-mi eu am pala Și toporulu mi'i in mână, Perdū curagiulu și ndrăsnela Ne'impăcați crudi păgani Aji chiarū, cându arma'mi lipsesce, Ei de mine s'enspăimântu Dacă vocea'mi le rostesce Că alu Romei copilu sântu:

„Și-ori cătu timpu Românū voi fi, „Nu mē temū că voi peri!“

Cătu Carpații înalți, falnicū, Romănia vorū urmbi, Cătu Siretulū și Oltulū, pacnicū Sinulū ei v'urū rocori, Totu atātu sub mândrulū sōre Și eu viță voiū avea, Iubindū însă cu ardōre Neamulu meu și țera mea:

„Ori cătu timpu Românū voi fi, „Nu mē temū că voi peri!“

Termină-n lu-se împărțirea acestor premie, a venitū la rindū fetele. D-na A. Nișescu, institutōrea superiōră a școlēi No. 7, din colōrea Galbenă, a pronunțatū următorul discurs:

Domnilorū și Doamnelorū.

Intre reforma ce inaugurā timpul actualū alū societății nōstre, cea mai de căpeteniā este fără îndoielā acea a instrucțiunei publice.— Anima și inteligința poporului Românū trebuiesc conduse prin religiune și veritate, pe calea sciinței și a datorei lorū.— Fiitorulū ne cere uā generațiune fortificată prin studiu și demnă de mărirea ce-i rezervă.

Fundamentulū și prosperitatea societății vercărui poporū, cunōscēții credū domnilorū și doamnelorū, că este seculū femininū; — cunōscēții că femeia prin producțiunea copiilorū se reprezintă viitorulū umanității și nemurirea genului umanū. Cē arū putea fi darū societatea, cândū femeia arū fi paralizată in starea ei normale? — și ce arū fi acea mamă, cândū ea in astū-felū de stare narū sci inrădăcina in anima copiilorū sei, moralulū, conduța și respectulū înainte de a deveni omeni sociali, in stare cândū ei primescū totū ce vedū de la părinți lorū? — Ințelegermū dērū fără a merge mai departe avantegele ce potū nasce, cā uā fiică ce peste pucinu arū deveni mamă de familie, se se formeze prin educațiune.— Avemū eșemple destule chiarū astū-đi din alte state, unde acest secul se ală cultivatū, avemū asemenea eșemple unde ele suntū lipsite de cultură, și unde societatea este căgūtă și paralizată; avemū in fine, inaintea ochilorū nōstri istoria lumēi care ne spune, cā in timpul republicei Romei cândū ficele poporului Romanū erā insuflate de moralū, se ivi uā virtuosă Lucreția, darū cândū moralulū a muritū, cândū libertatea onestă a condusēi femeii erāt confundate cu libertinagiū și conurpția inceptū se se arēte in Roma femeii ca Mesalina.

Unū mare autorū a đisū: cultivați femeile și dați reforma usantelorū lorū prin educațiune, și atunci fiți siguri cā țera va fi liberă, căci amorulū patriei va reside in anima aceluī poporū.

Cunōscēții credū, domnilorū și doamnelorū că, pinā la formarea acestorū institute lumina educațiunei era ancā debilā luptându-se cu umbrele întunecōse ale nesciinței, mai cu semă pentru acestū secul.

Inaltulū guvernū însă, avēndū in vedere urmele salutari ce au a produce nisce asemenea institute. fōpā in tōte districtele și orașele din țera. Resultatulū acestorū institute credū, domnilorū și doamnelorū, cā bați veđutū la copilele d-vōstrā cari, unele dintr'insele suntū astū-đi institute erū altele prin lucrulū lorū de mână își procurā existența intr'unu modū onestū și demnū de laudā.

Prin urmare, ca se aibă și patria nōstrā mai mulți bărbai eminenți se cere ca mamele se desvolte in ficele d-lorū ce frecuentā școlēle, primele sentimente și cunōscințe ale datoriei sociale. se le inspire respectulū legilorū, respectulū către guvernulū țerei și respectulū către profesori care își sacrificā sănătatea seū chiarū și viță pentru educațiunea lorū, căci numai astū-felū vițōrea generațiune arū putea avea mame ca a lui Stefan celū mare, sōje ca a lui Michailū bravū și alți, și numai astū-felū Romănia sarū bucura de asemenea bărbai ilustri ce arū contribui la prosperitatea țerei, cumū și la ori ce nobile fapte patriotice pe care cu plăcerea cea mai vie le respectāmū in persōna Alteței Sēte Domnitorulū nōstru Carolū I, care este celū mai đelosū doritorū pentru lumina instrucțiunei și prosperitatea Patriei.

Trăiescā Carolū I! Trăiescā Romănia și guvernulū seū actualū! Acumū drage copile viū a mē adresa către voi, premiele ce vi se dāt astū-đi suntū destinate de d. primarū și d-ni consilieri, in onōrea vōstrā, pentru acēsta întregulū corpū profesoralū vine ale areta mulțămirea și recunōscința lorū.

Veniți dērū, dragele mele copile, a primide la d. primarū și d-ni consilieri, premiele căștigate prin silințe la învțăturā și buna vōstrā conduitā și fiți totū deuna demne de asemenea onori.

Directōrea școlēi primarē de fete No. 7, din colōrea Galbenă. Alexandrina Nișescu.

responsū la acestū discursū precumū urmēdā:

Doamnelorū Institutrice. Fără a mai redeschide cartea cea mare a lumēi, faptele și experiențele de tōtā ziua ne încredinșeā cā femeia instruitā și virtuosă este aceea ființă sublimā pe care Natura a dotatō cu uā facultate omnipotentā, și cā societatea aceea, unde femeia se ală delăsātā in întunericulū inoranței, esto menitā la sicurā peire.

In adevărū, femeia in societatea umanā are o misiunē de naturā divinā; și astū-felū, instruirea femeii este indispensabilē pentru orice popolū vrea se trăiascā ca Națiune și se albā viitorū.

Națiunea romănā darū, in vie speranță, vē priveșce cu vie stimā, Doamnelorū; și actualulū consiliū alū Comunei București, încredințatū prin elū-insuși de progresulū învățămēntulū datū de d-vōstrā și in acestū anū școlasticū elevorū ce le ați avut in școlē, și convinsū cā d-vōstre tōte nu veți pregeta dā continua și in viitorū cu stăruință și mai serioșe pentru învățămēntulū de lumina intelectualā și morale, vine astū-đi, prin mine, in acēsta încantātōrē đī solemnā pentru Romăni, a vē esprima tutulorū sincerile sale mulțămiri și a vē asigura de stimā și recunōștință ce vē pāsirezā Comuna întrēgā.

P. primarū Gr. P. Serrurie. Domnulū ministru a vorbitū d-sea despre misiunea femeii in societățile moderne și despre ce trebuie a se face pentru instrucțiunea și educațiunea ei la noi.

Apoi d. locotenentū alū primarului a începutū împărțirea premiilor fetelorū, dāndu-le la tōte materiā pentru rochi, erā celorū din clasele 2, 3 și 4 și cărți.

După acēsta, d. ministru sa retrasū in cānteculū musicelū. Cei-l-alți asistenți au remasū rugați de d-nu locotenentū alū primarului și li s'a oferitū recoritōre și alte beuturi, s'a purtatū mai multe toaste, și la 3 ore s'au retrasū toți din ospelulū comunalū.

Numerulū elevorū premiați a fostū de 222, adică 15 din școala comercială și 207 din școlēle primare, adică 114 băci și 93 fete.

D. locotenentū alū Primarului a

ROMANULU

POESIILE D-ului G. TAUTU

Declamată de elevii școlēi sucursale de băci No. 1, din colōrea Galbenă, cu ocaziunea distribuțiunei premiilor la OSPICIUL MUNICIPALU. Veacuri triste inlucōse Preste capumi au trecutū, Cu miū hōrde furioșe Eū adesea mamū bătutū Darū neci timpurile rele, Neci Vandalulū celū păgānū Naū curmatū țilele mele, Căci amū fostū și suntū Romanū: „Și-ori cătu timpu Românū voi fi, „Nu mē temū că voi peri!“ Cândū din Roma cea mārēță Paste plaiuri m'au adusū

CETATEA

PROPRIETATEA Familiei HARALAMB din Districtul Dolju, este a se vinde prin Licitație la Tribunalul Comercialū din Craiova la 3 Septembrie No. 346.

LA LIBRARIA SOCEC et Cie Calea Mogoșoai, No. 7, cumū și la cele-lalte Librării se ală de vindare Uvragiulū ACTUALITES POLITIQUES pe prețulū de 12 lei vechi Exemplarulū. No. 347. 6—3đ.

DE VINDARE și de INCHIRIAT chiarū de acumū doue perechi case in Suburbia Băciștea Strada Dionisie, No. 30 și 32 Doritorii potū adresa la proprietorū lorū ce gade in Suburbii Postăvarii Strada Vânătorilor, No. 33.

DE VINDARE chiarū de acumū, prāvāliu Polcovniculū Ghenea, din Suburbia Hagiu, Strada Vergulit Doritorii se potū adresa la Proprietarū lorū ce locuește in aceste case.

DE VINDARE Casele mele din Strada Mircea-Vodă, No. 31 suburbia Olteni. Doritorii se se adreseze la contoarulū Anghelū Nedelcov din Hanu cu Tei. Iōn Râmnicianu. No. 343. 10—3đ.

Doritorii se potū adresa încă de acumū și pinā la 28 Iuliu la sub semnatulū spre ficșarea condițiilor arendurii, sub-ennatulū se ală acumū cu locuința in Proprietate Bălăreile, Districtulū Vlașca plasa Cilniști. G. Vernescu. No. 340. 3đ.

PADUREA de Stinjeni dupe moșia Bodăesci Districtulū Dolju, este de închiriat chiarū de acumū, prețulū și Vin de vindare de Dealulū mare Doritorii se vorū adresa la proprietarū Caselū.

MOȘIA UDENI, Districtul Vingaș Plasa Neajlovu, este de datū in arendā chiarū de acumū, anulū 1868 Iunie 26, amatorii, se se adreseze la proprietari ei, Colonelū Mavilē, Drăghieșu Fărcășanu, Băgiște, Str. Polonā, No. 28.

SA PERDUT Mercuri sepa lângă grădina Sf. Gheorghe unū CAȚELU MICHU ALBU cu pele galbene pe spinare și pe urechi Se va da uā prea bună recompensă celū ce-lū va aduce Strada Stirbey-Vodă, No. 32 bis.

Table with 4 main sections: URSA VIENEI (30 Iuliu), MISCARILE PORTURILOR ROMANIEI (30 Iuliu), OBSERVATIUNI METEOROLOGICE (30 Iuliu), and a small table for GALATI, BRAILA, GIURGIU, CORABIE SI VAPOR.

AVIS IMPORTANT PENTRU AGRICULTORI. Mușamala mārē de Kautșuk recunoscutē ca celū mai bunū și mai sigurū, apărătorū a șirelorū de grāu și a ori ce felū de producētū agricole, mārțuri, mașine etc. contra ploilorū celorū mai mārē.

BIUROUL SOCIETĂȚILOR DE ASSICURARE UNGARA GENERALA ȘI „LA RALOISE“ se ală de astiđi inaintē in STRADA GERMANA Casa d-lui Anghelovic (Prāvāliu No. 11 și 12) vis-à-vis Hotelulū Concordia; unde se primeșce oferte pentru asicurarea in contra PERICOLELORU DE INCENDIU PENTRU TRANSPORTURI PE DUNAREA ȘI ASUPRA VIUȚEI, CU PREȚURI FOARTE MODERATE.

ANUNCIU LIPESCA IDEIA de CAȘCAVALU de PENTELEU, cine poftesce se vadā sublimitate de Cașcavalū, se poftesce la Magazinul V. DUMTRIU et G. PENCU Strada Carolū I, la Băcānia din colțū, vis-a-vis de Hanu Roșu, cu prețulū numai de lei vechi 4 și giuim. ocaua. No. 326. 5—2đ.

UA JUMETATE MILION DE CAȘCIGATU. La 1-ūi fiā cărei lue se vorū face tragerile MAREI LOTERIA DE BANI, garantatā de guvernū. Suntū loturi magnifice de cașcigatū anuno, usulū de 500,000 franci și altulū de 40,000 franci. Apoi altu loturi secundarie de 80,000 — 40,000 — 20,000 — 10,000 etc. franci.

DE VINDARE unū locū, apōpe de bisericā Lucaș in mārime 18 Stinjeni fațadā și 40 Stānjeni lungu. Doritorii d'al cumpēra se vorū adresa, d'a dreptulū, la direcțiunea tipografiei G. A. Rosetti și la Librāria d-nilorū Socecū et Belgasoglu, Hanu Șerban-Vodā, No. 18, in ori-ce timpū a țilelorū de lucrare.

ASTA-ĐI AM DESCHIS DEPOSITU GENERAL DE OGLINĐI de tōte mărimelē din fabrica meșterilorū Comitelū Carol Kinsky la Būrgstein in Boēmia, București, 20 Iunie 1868. ADOLF KARPELES Comisionar. CALITATE PRIMA, PREȚURI MODERATE.